

ACC. N:R M. 13475: 1-4.

Landskap: *Thåne* Upptecknare: *Martin Eriksson, Gyllebo*
Härad: *Ingelstad, Järestad* Berättare: " " "
Socken: *Barby, Tjude*, *Ö. Vemmelö* Berättarens yrke: *f. d. lantbr.*
s. 1-3. s. 4
Uppteckningsår: Född år *1878* i *Barby*

Hästar, hästhunden och hästskallen. s. 1-4.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

LUF 56.

Skriv endast på denna sida

ACC. N:R M. 13475:1.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Lof. 56

1

Hästar, Hästhuvuden och Hästskallar.

Hästhuvuden. Nej sådana som skulle vara nergrädda i stallarna eller uppsatta på pålar har jag aldrig sett eller hört av. Men på 1890 talet kom en person till Borby som het Melngren, han hade formor till att gjeta bilder av gjips med, han gjorde hundar, katter, kända som låg på ägg m. fl. samt dessutom hästhuvuden, det var en märkla isatt så de kunde hänga på väggen, även far hade köpt ett sådant, det var ju ett vackert brunmålrat huvud, jag har sett många sådana hänga på väggarna hos folk nere i Borbyorten, så han hade säkerst avgång med sina gjipsfigurer. Med hästar har jag haft mer att göra med sådana som varit levande, somliga snälla andra argisinta, hade en gång en häst som prassa stortän, en annan gång försökte en häst att bita, fingrarna av den högra handen, men fick bara lutt om den

yttersta spetsen på långvingret så bara nageln och den yttersta spetsen av långvingret gick av själva benet satt blottat, det tog lång tid innan kött och skinn växte ut över det igen, så nu är långvingret och ringvingret lika långa. Vårse gick det för en Kantbrukare i Tönderup som het Lyberg, när han skulle betsla en häst så passa hästen på och bet näsan av honom, det var väl inte så stor bit, läkarna är ju duktiga, han fick den hopsydd igen och det syntes ju inte så mycket efteråt. Senare övertog han en handelsaffär i Tönderup och då skaffade han sig bil, där kulla de honom en morgon död inne i bilen ihjälslad av denne. På det är risker både med hästar och bilar. Men jag skulle ju tala om jag viste något annat som folk grände mer i stallarna för att djuren skulle trivas. När vi flyttade till Tvede och jag skulle

ändra något i stallet, jag hade grävt ner ett par spånål och kastat upp jorden, så kom der upp ett stort ägg, det var inget hönsägg då var det snarare ett gärsägg, det trilla så vackert ut på sidan och var lika helt önskvärdt jag ju inte viste något i förväg, jag vet ju inte om det blivit nergrävt för något, för den som vi köpt stallet av hade i sin ungdom tjernat dröng hos en som het Per Svansson i Skattsörp han var på halft trollkarl och var mycket ansedd av folk att bota med signering och dylikt, även medecin, men det var en underlig medecin efter som min sagesman berättade, han hade hört en gång mannen säga till sin hustru när der kom mycket folk och sökte bot, nu får du pissa för jag kan inte genast för tillfället, det var inte utan deras egen urin som de botade folk med, men rika blev de på affären. om man nu skall sätta tro till det kommer sedan.

De hade en flicka som blev gift i Borby den kunde ju också dras med signering för att bota folk, hon hade själv två flickor, dem hade hon signat så de skulle aldrig få några barn, det fick de inte heller, fast de var gifta båda två, den ena bodde i Onslunda och är död nu den andra bor i Borby och lever fortfarande.

När vi kom till Kemmerlövstorp och jag skulle gräva till gödselstad så hitta jag stora ben av någon sorts kveved som låg nere i jorden, jag visade dem för min näbo jag sa här ser du skett av förhistoriska djur, ånej sa han det är bara ben av hästhuvuden, som den föregående ägaren grävt ner, han hade hönseri och fick hästhuvuden av hästlaktaren de kokte han till sina höns.